

تأثیر آنزیم فیتاز و سبوس گندم موجود در جیره غذایی بر برخی شاخص‌های رشد و عملکرد جذب فسفر در بچه ماهیان کپور معمولی (*Cyprinus carpio*)

نگار محمدی، سید پژمان حسینی شکرابی*، مهدی شمسایی مهرجان

*hosseini@srbiau.ac.ir

گروه شیلات، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران.

تاریخ دریافت: فروردین ۱۳۹۷

تاریخ پذیرش: خرداد ۱۳۹۷

چکیده

در این تحقیق تأثیر جیره غذایی حاوی مقادیر مختلف آنزیم فیتاز و سبوس گندم بر برخی شاخص رشد و عملکرد جذب فسفر در بچه ماهیان کپور معمولی در مدت ۶۰ روز بررسی شد. تعداد ۱۸۰ عدد بچه ماهی کپور معمولی (وزن 20 ± 1 گرم) در ۶ گروه آزمایشی شامل گروه شاهد بدون هرگونه افزودنی (جیره پایه)، تیمار ۱ (جیره پایه + 2000 IU/Kg آنزیم فیتاز)، تیمار ۲ (جیره پایه + 4000 IU/Kg آنزیم فیتاز)، تیمار ۳ (جیره پایه + 20 g/kg سبوس گندم)، تیمار ۴ (جیره پایه + 40 g/kg سبوس گندم) و تیمار ۵ (جیره پایه + 2000 IU/Kg آنزیم فیتاز + 20 گرم بر کیلوگرم سبوس گندم) بصورت تصادفی تقسیم شدند. بیشترین درصد افزایش وزن بدن (150.02 ± 4.76 گرم)، بیشترین ضریب رشد ویژه (0.65 ± 0.19 درصد) و بیشترین ضریب چاقی (3.20 ± 0.26 درصد) در تیمار ۵ مشاهده شد ($p < 0.05$). درحالی که پایین‌ترین ضریب تبدیل غذایی (2.53 ± 0.70) در تیمار ۵ مشاهده شد ($p < 0.05$). همچنین، بیشترین مقدار فسفر استخوان در تیمار ۵ ($2.54 \pm 0.03 \text{ ppm}$) ثبت شد ($p < 0.05$). نتایج نشان داد که استفاده از 2000 واحد بین‌المللی بر کیلوگرم آنزیم فیتاز و 20 گرم بر کیلوگرم سبوس گندم در جیره غذایی باعث بهبود عملکرد شاخص‌های رشد و جذب فسفر در استخوان بچه ماهیان کپور معمولی می‌شود.

لغات کلیدی: آنزیم فیتاز، سبوس گندم، کپور معمولی، رشد، فسفر

*نویسنده مسئول

ماهی کپور معمولی (*Cyprinus carpio*) در قدیم از آسیای مرکزی به چین و نواحی شرقی ژاپن و سپس به تمامی نقاط کره زمین معرفی شد و امروزه به صورت گسترده پرورش داده می‌شود. کپور معمولی یکی از مهمترین آبزیان پرورشی آب شیرین می‌باشد و تولید جهانی آن در سال ۲۰۱۴ به میزان ۴۱۵۹۱۱۷ تن رسید (FAO, 2017). میزان تولید ماهیان گرمابی در ایران طبق آخرین سالنامه شیلات ایران به میزان ۲۰۱۰۹۷ تن رسیده است (سالنامه آماری شیلات ایران، ۱۳۹۵).

خوراک آبیانی که بر پایه پروتئین‌های گیاهی هستند؛ غنی از فسفر می‌باشد. اما ۷۰٪ فسفر در گیاهان به صورت فیتات است که یک فاکتور ضد تغذیه‌ای برای ماهیان محسوب می‌شود (Lemos and Tacon, 2016). آنزیم فیتاز به عنوان یک آنزیم اختصاصی برای هیدرولیز فیتات در دستگاه گوارش بسیاری از جانوران وجود دارد، اما از آنجا که میزان آن به طور طبیعی پایین می‌باشد، قابلیت هضم فیتات کاهش یافته و در جیره‌های غذایی بر پایه پروتئین‌های گیاهی، دسترسی به مواد معدنی، پروتئین‌ها و اسیدهای آمینه را به طور معنی‌داری برای آبزیان کاهش می‌دهد (Cheng and Hardy, 2002, 2003; Vielma *et al.*, 2004). منشأ فیتازها به دو گروه عمده میکروبی و غیرمیکروبی (شامل: گیاهی و جانوری) تقسیم شده که فیتازهای میکروبی از میکروارگانیسم‌هایی مانند قارچ‌ها، مخمرها، باکتری‌ها، آغازیان و فیتازهای غیرمیکروبی اکثراً از غلات (نظیر گندم، ذرت، جو و برنج) و حبوبات و سایر گیاهان جداسازی شده‌اند (ساریخانی و ملبویی، ۱۳۸۹).

امروزه پژوهشهای متعددی اثرات مفید مکمل تغذیه‌ای فیتاز را در جیره غذایی آبزیان نشان داده است که قادر است سفرهای مغذی خوراک را به صورت بیولوژیکی در دسترس آبی قرار دهد و همچنین قابلیت هضم مواد غذایی و مواد معدنی را افزایش دهد (Cao et al., 2007; Kumar et al., 2012). همچنین فیتازهای تجاری با هدف کاهش اثرات زیست محیطی در اثر ورود فاضلاب فوسفردار مزارع پرورش نیز کاربرد دارند (Lemos and

(Tacon, 2016). اغلب پژوهش‌های صورت گرفته روی فیتاز در آبی پروری شامل فیتاز میکروبی استخراج شده از گونه‌های قارچ آسپرژیلوس (*Aspergillus sp.*) بوده که عموماً به شکل پودر، مایع و یا انکپسوله در جیره غذایی آبزیان مورد استفاده قرار می‌گیرند. تحقیقات فراوانی در رابطه با فسفات جیره و استفاده از آنزیم فیتاز در ایران و خارج از کشور صورت پذیرفته است که می‌توان به اثر اسید سیتریک و فیتاز بر رشد ماهی کپور معمولی (شیرمحمد و همکاران، ۱۳۸۲)، اثر فیتاز و فیتات بر عملکرد رشد ماهی قزل آلاي رنگین کمان (صفری، ۱۳۸۷) در ایران و اثر فیتاز بر رشد ماهی کپور معمولی (Nwana and Schwarz, 2008) و عملکرد رشد کفشک ماهی (*Psetta maxima*) اشاره کرد. همچنین Morales-Lange و همکاران (۲۰۱۵) نیز گزارش کردند که استفاده از آنزیم فیتاز و سدیم دیفرمات سبب افزایش رشد ماهی قزل آلاي رنگین کمان می‌شود.

به طور کلی هدف از این تحقیق افزودن سطوح مختلف آنزیم فیتاز و سیبوس گندم در جیره غذایی بچه ماهیان کپور معمولی و اثرات آن بر برخی فاکتورهای رشد و میزان فسفر در عضله و استخوان است.

در این پژوهش تعداد ۱۸۰ عدد بچه ماهی کپور معمولی با میانگین وزن اولیه (2 ± 20) گرم، به مدت دو ماه با جیره غذایی آزمایشی واجد مقادیر مختلف آنزیم فیتاز و سبوس گندم تغذیه شده و شاخص‌های رشد و میزان فسفر عضله و استخوان مورد ارزیابی و تحلیل قرار گرفت. برای این منظور بچه ماهیان در ۱۸ گروه ۱۰ تایی (شامل گروه شاهد و پنج گروه آزمایشی هر یک با سه تکرار) بصورت کاملاً تصادفی در یک کارگاه خصوصی تکثیر و پرورش ماهیان زینتی در شهر تهران در مخازن حاوی آب شهری بدون کلر با ابعاد $50 \times 40 \times 60$ سانتی‌متر و حجم ۲۰۰ لیتر نگهداری شدند. جیره‌های آزمایشی در این مطالعه شامل تیمار ۱ (جیره پایه + 2000 IU/Kg آنزیم فیتاز)، تیمار ۲ (جیره پایه + 4000 IU/Kg آنزیم فیتاز) تیمار ۳ (جیره پایه + 20 g/kg سبوس گندم)، تیمار ۴ (جیره پایه +

کولی (*Escherichia coli*) بیان شده در تریکودینا، مقاومت به حرارت تا ۹۰ درجه سانتی گراد) و سبوس گندم را به صورت توام و جدا با مقداری آب مخلوط کرده تا جیره حالت خمیر به خود بگیرد، سپس آن را از سرنگ ۶۰ میلی‌لیتری عبور داده و بعد متناسب با اندازه دهان بچه ماهیان خرد شدند.

ماهیان هر دو هفته یکبار پس از بیهوشی با عصاره گل میخک (۱۵۰ میلی گرم در لیتر) زیست سنجی شده و سپس شاخص‌های درصد افزایش وزن بدن (BWI)، نرخ رشد ویژه (SGR)، شاخص وضعیت (CF)، شاخص کبدی (HSI) و ضریب تبدیل غذایی (FCR) با استفاده از روابط ۱ تا ۵ محاسبه شد (Moon et al., 1989):

$100 \times \text{وزن اولیه} / (\text{وزن اولیه} - \text{وزن نهایی}) = \text{درصد افزایش وزن بدن (BWI)}$

$\text{SGR} = (\text{LnWt} - \text{LnWo}) / t \times 100$

$\text{CF} = (\text{BW} / \text{TL}^3) \times 100$

$\text{HSI} = (\text{LW} / \text{BW}) \times 100$

$\text{FCR} = \text{مقدار افزایش وزن بدن} / \text{مقدار غذای خشک مصرف شده}$

رابطه (۱)

رابطه (۲)

رابطه (۳)

رابطه (۴)

رابطه (۵)

fddfd

رگرسیون خطی استفاده شد. از نرم افزار آماری SPSS ورژن ۲۱ برای تجزیه و تحلیل داده‌ها استفاده شد.

نتایج

نتایج سنجش‌های رشد و تغذیه ماهیان مورد مطالعه در جدول ۱ نشان داده شده است. بالاترین درصد افزایش وزن بدن (BWI)، نرخ رشد ویژه (SGR) و ضریب چاقی (CF) در تیمار ۵ مشاهده شد که دارای اختلاف معنی دار با گروه شاهد بود ($p < 0.05$). درحالی که کمترین ضریب تبدیل غذایی (FCR) مربوط به تیمار ۵ بود ($p < 0.05$). همچنین بیشترین شاخص کبدی (HSI) در تیمار شاهد و تیمار ۴ مشاهده شد ($p < 0.05$).

نتایج سنجش فسفر در عضله و استخوان بچه ماهیان کپور مورد مطالعه در جدول ۲ خلاصه شده است. با توجه به نتایج بیشترین و کمترین میزان فسفر عضله به ترتیب در تیمارهای ۲ و ۴ بدست آمد ($p < 0.05$).

۴۰ g/kg سبوس گندم) و تیمار ۵ (جیره پایه + ۲۰۰ IU/Kg آنزیم فیتاز + ۲۰ g/kg سبوس گندم) بود. همچنین ماهیان گروه شاهد فقط با جیره پایه (بدون هر گونه ماده افزودنی) خریداری شده از شرکت فرادانه (۳۸-۳۵ درصد پروتئین، ۴-۸ درصد چربی خام، ۴-۷ درصد فیبر، ۷-۱۱ درصد خاکستر، ۵-۱۱ درصد رطوبت، ۱-۱/۵ درصد فسفر) تغذیه شدند. میزان جیره غذادهی روزانه ۵ درصد از وزن توده زنده با توجه به دما و اندازه ماهیان محاسبه و در سه نوبت در روز در اختیار ماهیان قرار گرفت. جهت تهیه جیره‌های آزمایشی ابتدا جیره پایه را آسیاب کرده سپس مقادیر مختلف آنزیم فیتاز (شرکت کمین، تهران، حاوی فیتاز ۶ با منشاء ژن باکتری اشرشیا

در فرمول‌های بالا وزن اولیه (Wo گرم)، وزن نهایی (Wt گرم)، t تعداد روزهای پرورش، وزن نهایی بدن (BW گرم)، طول کل (TL سانتیمتر) و وزن کبد (LW گرم) است.

پس از پایان دوره پرورش میزان فسفر موجود در بافت عضله و استخوان از طریق روش اسپکتوفتومتری و با استفاده از واکنش آمونیوم مولیبدو-وانادات و تشکیل کمپلکس زرد رنگ با محتویات خاکستر نمونه‌ها در طول موج ۴۲۰ نانومتر خوانده شد (Hosseini et al., 2013).

این تحقیق در قالب یک طرح کاملاً تصادفی ابتدا نرمال بودن داده‌ها با استفاده از آزمون کولموگروف-اسمیرنوف بررسی شد و در صورت نرمال بودن با استفاده از آزمون آنالیز واریانس یک طرفه انجام شد. جهت مقایسه میانگین بین تیمارها از آزمون دانکن در سطح احتمال ۹۵ درصد استفاده شده است. جهت تعیین همبستگی بین سطوح مختلف برخی پارامترهای رشد و تغذیه‌ای از آزمون

جدول ۱: فاکتورهای رشد (میانگین $\pm$ انحراف معیار) بچه ماهیان کپور معمولی تغذیه شده با مقادیر مختلف فیتاز و سبوس گندم برای مدت ۲ ماه در دمای $22 \pm 2^\circ\text{C}$ درجه سانتی گراد. حروف غیر مشابه در هر ردیف نشان دهنده اختلاف معنی دار بین تیمارهای آزمایشی است ($n=3$, $p<0.05$).

Table 1: Growth indices (mean $\pm$ SD) of common carp fry fed with different levels of phytase and wheat bran for 2 months at $22 \pm 2^\circ\text{C}$. Values in the same row with different superscript letters are significantly different ($n=3$, $p<0.05$).

شاهد	تیمار ۱	تیمار ۲	تیمار ۳	تیمار ۴	تیمار ۵
افزایش وزن بدن (درصد)	$102/81 \pm 3/61^b$	$106/73 \pm 5/70^b$	$105/378 \pm 2/82^b$	$91/266 \pm 5/63^d$	$80/98 \pm 5/65^c$
نرخ رشد ویژه (درصد)	$0/49 \pm 0/16^b$	$0/52 \pm 0/16^b$	$0/52 \pm 0/12^b$	$0/45 \pm 0/16^c$	$0/46 \pm 0/10^c$
شاخص کبدی	$4/61 \pm 0/89^a$	$2/53 \pm 0/38^{bc}$	$3/15 \pm 0/40^b$	$3/66 \pm 0/13^b$	$4/94 \pm 0/89^a$
ضریب تبدیل غذایی	$3/26 \pm 0/26^b$	$3/27 \pm 0/44^b$	$3/21 \pm 0/48^b$	$3/46 \pm 0/56^a$	$3/48 \pm 0/66^a$
ضریب چاقی (درصد)	$2/86 \pm 0/62^c$	$2/91 \pm 0/14^b$	$2/56 \pm 0/50^c$	$2/589 \pm 0/43^c$	$2/65 \pm 0/52^c$

جدول ۲: میزان فسفر (میانگین $\pm$ انحراف معیار) در عضله و استخوان بچه ماهیان کپور معمولی تغذیه شده با مقادیر مختلف فیتاز و سبوس گندم برای مدت ۲ ماه در دمای $22 \pm 2^\circ\text{C}$ درجه سانتی گراد. حروف غیر مشابه در هر ستون نشان دهنده اختلاف معنی دار بین تیمارهای آزمایشی است ($n=3$, $p<0.05$).

Table 2: Amount of phosphorus concentration (mean $\pm$ SD) in muscles and bones of common carp fry fed with different levels of phytase and wheat bran for 2 months at $22 \pm 2^\circ\text{C}$. Values in the same column with different superscript letters are significantly different ($n=3$, $p<0.05$).

میزان فسفر (ppm)		تیمارهای آزمایشی
استخوان	عضله	
$1/94 \pm 0/005^d$	$1/19 \pm 0/003^e$	شاهد
$2/39 \pm 0/016^c$	$1/47 \pm 0/002^c$	تیمار ۱
$2/45 \pm 0/005^b$	$1/97 \pm 0/004^a$	تیمار ۲
$1/72 \pm 0/0057^e$	$1/38 \pm 0/001^d$	تیمار ۳
$1/20 \pm 0/003^f$	$1/04 \pm 0/004^f$	تیمار ۴
$2/54 \pm 0/003^a$	$1/90 \pm 0/001^b$	تیمار ۵

بیشترین و کمترین مقدار فسفر استخوان به ترتیب در تیمارهای ۵ و ۴ مشاهده شد ($p<0.05$).

بحث

نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد تغییرات وزنی و فاکتور تغذیه‌ای کپور ماهیانی که با فیتاز و سبوس گندم تغذیه شده بودند، بهبود معنی‌داری را نسبت به تیمار شاهد نشان دادند.

Lewandowski و همکاران (۲۰۱۷) مکمل‌های غذایی واجد منابع گیاهی و آنزیم فیتاز را در رژیم غذایی گربه ماهی نقره‌ای (*Rhamdia voulezi*) فرموله کردند و نتایج مشابه این تحقیق نشان داد که مکمل فیتاز روی فاکتور و ضریب هاضمه اثر مثبت دارد و باعث افزایش میزان پروتئین و افزایش انرژی در ماهی تغذیه شده با جیره گندم می‌گردد. دلیل افزایش میزان پروتئین جیره‌های پایه گندم و اثر مثبت آنزیم فیتاز به دلیل وجود ترکیبات فرآورده‌های جنبی مختلف جیره گندم و فعالیت اندوژنوس

عملکرد و فاکتورهای رشد را بهبود می‌بخشد (Wang et al., 2009). از دیگر موارد اثرگذار فیتاز بر بهبود فاکتورهای رشد ماهیان تغذیه شده در این است که این آنزیم فاکتورهای ضد تغذیه‌ای را در جیره غذایی می‌شکند و همچنین کربوهیدرات‌های غیر قابل هضم (فیبرها) را نیز طی فرآیند هیدرولیز قابل دسترس قرار می‌دهد. بنابراین استفاده از آنزیم فیتاز در جیره ماهیان موجب بهبود عملکرد تغذیه‌ای و رشد می‌شود (Zhang et al., 2016; Dong et al., 2010; Yuan et al., 2010; Das and Ghosh, 2015).

طبق نتایج حاضر میزان حداکثر جذب فسفر در استخوان در تیمار ۵ نسبت به سایر تیمارها مشاهده شد و همچنین میزان جذب فسفر در عضله به ترتیب در تیمار ۵ و ۴ نسبت به سایر تیمارها افزایش پیدا کرد. همسو با این نتایج، Bu و همکاران (۲۰۱۶) اثر جیره غذایی واجد دانه سویا و آنزیم فیتاز را بر مقدار فسفر استخوان گربه ماهی (*Clarias gariepinus*) بررسی کردند و نشان دادند که آنزیم فیتاز اثر مثبتی بر جذب فسفر در استخوان ماهیان دارد؛ بطوریکه بیشترین میزان فسفر در استخوان را در تیمار واجد ۲۵۰ FTU/g آنزیم فیتاز مشاهده کردند. تحقیقات مشابه دیگری نیز اثر آنزیم فیتاز در جیره ماهی را بر بهبود جذب فسفر و مواد معدنی در استخوان را نشان می‌دهند (Cao et al., 2007; Nwanna and Schwarz, 2008; Kumar et al., 2012). برای مثال، کپور ماهیان و گربه ماهیان کانالی (*Ictalurus punctatus*) تغذیه شده با جیره‌های غذایی فیتاز در استخوان، واجد مقادیر فسفر، منیزیم، کلسیم و خاکستر بیشتری نسبت به تیمار فاقد آنزیم فیتاز بودند (Nwanna and Schwarz, 2008). Tudkaew و همکاران (۲۰۰۸) با بررسی اثر مکمل فیتاز را بر رشد و میزان فسفر ماهی تیلاپیا (*Oreochromis niloticus*) دریافتند که با افزودن توام فیتاز و منابع گیاهی، میزان جذب فسفر استخوان و عضله افزایش می‌یابد. بطوریکه بیشترین مقدار فسفر در استخوان در تیمار واجد ۷۵۰ FTU/Kg جیره آنزیم فیتاز مشاهده شد. نتایج تحقیق Ai و همکاران (۲۰۰۷)، مبین این بود که میزان حفظ و جذب فسفر به

فیتاز در برابر انواع مختلف جیره‌ها با پایه‌های مختلف گیاهی می‌باشد. دلیل افزایش فاکتور انرژی توسط فیتاز نیز مربوط به قدرت کی لیت کنندگی مولکول‌های فیتیک اسید بر نشاسته می‌باشد که اثر مستقیم آنزیم فیتاز می‌باشد (Kumar et al., 2012). هیدرولیز فیتیک اسید منجر می‌شود کمپلکس نشاسته در ترکیبات گیاهی توسط ماهی به شکل مونوساکارید جذب شود و به صورت منبع انرژی در آید (Lewandowski et al., 2017). Liu و همکاران (۲۰۱۲) ثابت کردند آنزیم فیتاز در لوله گوارش آبیان سبب افزایش بازجذب یون سدیم به داخل سلول می‌گردد که در نتیجه میزان جذب مونوساکارید ها و آمینواسیدها افزایش پیدا می‌کند.

Von Danwitz و همکاران (۲۰۱۶) در تحقیق دیگری اثر فیتاز را در جیره کفشک ماهی (*P. maxima*) بررسی کردند و همسو با نتایج این تحقیق گزارش کردند که وزن بدن کفشک ماهیان با افزایش سطوح فیتاز در جیره افزایش می‌یابد. مشابه با نتایج حاضر، Ranjan و همکاران (۲۰۱۷) نیز اثر مکمل‌های غذایی فیتاز و زایلاناز را روی ماهی کپور هندی (*Labeo rohita*) بررسی کردند و بیان کردند که با افزودن فیتاز با غلظت ۰/۱ درصد در خوراک، میزان وزن بدن و نرخ رشد ویژه افزایش می‌یابد. Hussain و همکاران (۲۰۱۵) اثر فیتاز را به عنوان یک مکمل کارآمد بر عملکرد رشد کپور هندی (*L. rohita*) انگشت قد تغذیه شده با تخم کتان مطالعه کردند و دریافتند که مکمل فیتاز اثرات منفی فیتیک اسید موجود در تخم کتان را کاهش می‌دهد. فیتیک اسید به عنوان یک ضد مغذی در مقادیر زیاد موجب ایجاد محدودیت عمده در هضم مواد مغذی دستگاه گوارش ماهیان می‌شود (Cao et al., 2007). بر طبق گزارشات Zhang و همکاران (۲۰۱۶) مبنی بر اثرات جایگزینی جیره ماهیان را با جیره تخمیر شده سویا و آنزیم فیتاز بر عملکرد رشد، مصرف غذا و هضم غذایی کفشک ماهی جوان (*Scophthalmus maximus*)، استفاده از فیتاز در سطح ۱۵ درصد سبب افزایش نرخ رشد ویژه می‌شود.

فیتاز قادر به آزاد کردن مواد معدنی طی فرآیند هضم مواد غذایی در دستگاه گوارش ماهیان می‌باشد و از اینرو

اسید فیتیک و نمک‌های حاصل از آن می‌گردد و دسترسی به فسفر و به تبع آن چندین ماده مغذی ماکرو و میکرو را در جیره‌های واجد منابع گیاهی افزایش می‌دهد (Metochis et al., 2016).

طبق نتایج به دست آمده از این پژوهش مشخص شد عملکرد رشد و تغذیه‌ای، توسط آنزیم فیتاز با غلظت ۲۰۰۰ واحد بین المللی بر کیلوگرم و ۲۰ گرم بر کیلوگرم سبوس گندم در جیره بهبود پیدا می‌کند و همچنین جیره‌های غذایی کپور ماهیان که با استفاده از آنزیم فیتاز بویژه جیره‌های همراه با منابع گیاهی مکمل‌سازی شده بودند، در میزان جذب فسفر در بدن موثرتر بودند.

منابع

ساریخانی، م. و ملبوبی، م.، ۱۳۸۹. فیتازها: از دیدگاه آنزیم شناسی، ویژگی‌های ملکولی، بیوشیمیایی و کاربردها. مجله بیوتکنولوژی کشاورزی، ۲(۲): ۴۰-۱۳. سالنامه آماری شیلات ایران، ۱۳۹۵. دفتر برنامه ریزی گروه آمار و مطالعات توسعه شیلاتی، سالنامه آماری سازمان شیلات ایران، ۷۳ ص.

شیرمحمد، ف.، صوفیانی محبوبی، ن. و پور رضا، ج.، ۱۳۸۲. بررسی اثر مکمل سیتریک اسید و فیتاز بر رشد و ترکیب بدن ماهی کپور، نشریه تحقیقات کشاورزی ایران، ۲۲(۲): ۱۵۲-۱۳۸.

صفری، ا.، ۱۳۸۷. بررسی اثر فیتات و فیتاز بر مصرف غذا، رشد، قابلیت هضم و فعالیت تریپسین در قزل-آلای رنگین کمان. پژوهش و سازندگی در امور دام و آبزیان، ۷۹: ۳۵-۲۷.

Ai, Q., Mai, K., Zhang, W., Xu, W., Tan, B., Zhang, C. and Li, H., 2007. Effects of exogenous enzymes (phytase, non-starch polysaccharide enzyme) in diets on growth, feed utilization, nitrogen and phosphorus excretion of Japanese seabass, *Lateolabrax japonicus*. Comparative Biochemistry and

Physiology, 142: 1-10.

صورت چشمگیری با افزایش میزان مکمل سازی آنزیم فیتاز در جیره غذایی ماهیان باس ژاپنی (*Lateolabrax japonicus*) افزایش پیدا می‌کند. در بررسی اثر همزمان مکمل‌های فیتاز، سیتریک اسید و ویتامین D3، بر رشد و ترکیب مواد معدنی گربه ماهی جوان (*Pelteobagrus fulidracus*)، مکمل فیتاز میزان جذب فسفر در استخوان و عضله را افزایش داد (Zhu et al., 2015).

میزان فسفر موجود در مدفوع حساس‌ترین مقیاس برای اندازه گیری اثر آنزیم فیتاز بر مصرف و جذب فسفر می‌باشد (Zhu et al., 2015). در همین راستا Liu و همکاران (۲۰۱۲) نشان دادند میزان فسفر در مدفوع کپور ماهیان پرورشی (*Carassius gibelio*) تغذیه شده با ۵۰۰ واحد بین المللی در کیلوگرم خوراک آنزیم فیتاز در جیره‌های آزمایشی، کاهش یافت که کاهش میزان فسفر در مدفوع مشخص می‌کند که جذب فسفر به هنگام استفاده از فیتاز در جیره بهبود یافته است.

کمبود فسفر می‌تواند منجر به کاهش فاکتورهای رشد و انباشت چربی در بدن آبزیان شود (Skonberg et al., 1997). از طرفی اگر فسفر به میزان کافی توسط ماهی جذب نگردد منجر به ناپایداری و عدم توانایی بدن در حفظ چندین ماده معدنی از جمله کلسیم و منیزیم می‌شود (Metochis et al., 2016). دلیل افزایش میزان جذب فسفر و دیگر مواد معدنی در بدن ماهیان تغذیه شده با فیتاز این آن است که در واقع این آنزیم، پیوندهای مواد معدنی که توسط فیتات بلوکه شده، در غذاهای واجد منابع گیاهی را آزاد می‌کند و از این‌رو فسفر بیشتری برای جذب در دسترس بدن آبی، می‌گذارد (Cheng and Hardy, 2002). از سویی، وجود اسید فیتیک در جیره‌های پایه گیاهی همچون سویا، گندم، ذرت یکی از دلایل اصلی کاهش هضم و جذب مواد معدنی، جلوگیری از فعالیت آنزیم‌های گوارشی معده و کاهش نرخ رشد ویژه در ماهیان می‌شود (Kumar et al., 2012). استفاده از آنزیم فیتاز منجر به کمپلکس شدن فسفر غیر آلی جیره شده و اثر مثبتی بر جذب یون‌های کلسیم، منیزیم، منگنز و روی در روده می‌گذارد و از این‌رو اضافه کردن سطوح مناسب آنزیم فیتاز در جیره آبزیان باعث شکستن

- Physiology Part A: Molecular and Integrative Physiology, 147(2): 502-508. DOI: 10.1016/j.cbpa.2007.01.026.
- Bu, X., Liu, Y. and Liu, S., 2016.** Effect of plant protein treated by phytase on growth performance and phosphorus utilization of Yoshitomi tilapia. China Feed, 8: 15-28.
- Cao, L., Wang, W., Yang, C., Yang, Y., Diana, J., Yakupitiyage, A. and Li, D., 2007.** Application of microbial phytase in fish feed. Enzyme and Microbial Technology, 40(4): 497-507. DOI: 10.1016/j.enzmtec.2007.01.007.
- Cheng, Z. J. and Hardy, R.W., 2002.** Effect of microbial phytase on apparent nutrient digestibility of barley, canola meal, wheat and wheat middlings, measured in vivo using rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*). Aquaculture Nutrition, 8(4): 271-277. DOI: 10.1046/j.1365-2095.2002.00219.x.
- Cheng, Z.J. and Hardy, R.W., 2003.** Effects of extrusion and expelling processing, and microbial phytase supplementation on apparent digestibility coefficients of nutrients in full-fat soybeans for rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*). Aquaculture, 218(1-4): 501-514. DOI: 10.1016/S0044-8486(02)00458-1.
- Das, P. and Ghosh, K., 2015.** Improvement of nutritive value of sesame oil cake in formulated diets for rohu, *Labeo rohita* (Hamilton) after bio-processing through solid state fermentation by a phytase-producing fish gut bacterium. International Journal of Aquatic Biology, 3(2): 89-101.
- Dong, H., Bozkurttas, M., Mittal, R., Madden, P. and Lauder, G.V., 2010.** Computational modelling and analysis of the hydrodynamics of a highly deformable fish pectoral fin. Journal of Fluid Mechanics, 645: 345-373. DOI: 10.1017/S0022112009992941.
- FAO, 2017.** Fisheries and aquaculture statistics. Fisheries and Aquaculture Department, Food and Agriculture Organization of the United Nations. Rome, pp78.
- Hosseini, S.E., Hosseini Shekarabi, S.P., Soltani, M., Kamali, A. and Valinassab, T., 2015.** Proximate composition and protein electrophoresis pattern of muscle from black mouth croaker (*Atrubucca nibe*) in the Oman Sea. Journal of Food Hygiene, 3(9): 11-23.
- Hussain, S.M., Afzal, M., Javid, A., Aslam, N., Hussain, M., Shah, S.Z.H. and Mubarik, M.S., 2015.** Role of phytase supplementation in improving nutrient digestibility in *Labeo rohita* (Hamilton, 1822) fingerlings fed on cottonseed meal based diet. Indian Journal of Fisheries, 62(1): 78-84. DOI:
- Kumar, V., Sinha, A. K., Makkar, H. P. S., De Boeck, G. and Becker, K., 2012.** Phytate and phytase in fish nutrition. Journal of Animal Physiology and Animal Nutrition, 96(3): 335-364.
- Lemos, D. and Tacon, A. G., 2016.** Use of phytases in fish and shrimp feeds: a review. Reviews in Aquaculture. DOI: 10.1111/raq.12138.

- Lewandowski, V., Feiden, A., Signor, A., Bittencourt, F., Moro, E. B., Pessini, J.E. and Boscolo, W. R., 2017.** Digestibility of vegetal energetic ingredients supplemented with phytase for silver catfish (*Rhamdia voulezi*). *Aquaculture*, 467: 71-75. DOI: 10.1016/j.aquaculture.2016.05.022.
- Liu, L.W., Su, J. and Luo, Y., 2012.** Effect of partial replacement of dietary monocalcium phosphate with neutral phytase on growth performance and phosphorus digestibility in gibel carp, *Carassius auratus gibelio* (Bloch). *Aquaculture Research*, 43(9): 1404-1413. DOI: 10.1111/j.1365-2109.2011.02944.x.
- Metochis, C., Crampton, V.O., Ruohonen, K., Bell, J.G., Adams, A. and Thompson, K.D., 2016.** The effects of increasing dietary levels of amino acid-supplemented soy protein concentrate and constant dietary supplementation of phosphorus on growth, composition and immune responses of juvenile Atlantic salmon (*Salmo salar* L.). *Fish Physiology and Biochemistry*, 42(3): 807-829. DOI: 10.1007/s10695-015-0177-z.
- Moon, T.W., Foster, G.D. and Plisetskaya, E.M., 1989.** Changes in peptide hormones and liver enzymes in the rainbow trout deprived of food 6 weeks. *Canadian Journal of Zoology* 67: 2189-2193. DOI: 10.1139/z89-309.
- Morales, G.A., Márquez, L., Saenz de Rodríguez, M., Bermúdez, L., Robles, R. and Moyano, F.J., 2014.** Effect of phytase supplementation of a plant-based diet on phosphorus and nitrogen bioavailability in sea bream *Sparus aurata*. *Aquaculture Nutrition*, 20(2): 172-182. DOI: 10.1111/anu.12063.
- Nwanna, L.C. and Schwarz, F.J., 2008.** Effect of supplemental phytase on growth, phosphorus digestibility and bone mineralization of common carp (*Cyprinus carpio* L). *Aquaculture Research*, 38(10): 1037-1044. DOI: 10.1111/j.1365-2109.2007.01752.x.
- Ranjan, A., Sahu, N.P., Deo, A.D., Kumar, H.S., Kumar, S. and Jain, K.K., 2017.** Xylanase and Phytase Supplementation in the De-oiled Rice Bran (DORB) based Diet Improves the Growth Performance of *Labeo rohita*. *International Journal of Current Microbiology and Applied Sciences*, 6(6): 1493-1503. DOI: 10.20546/ijcmas.2017.606.176.
- Skonberg, D.I., Yogev, L., Hardy, R.W. and Dong, F.M., 1997.** Metabolic response to dietary phosphorus intake in rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*). *Aquaculture*, 157(1-2): 11-24. DOI: 10.1016/S0044-8486(97)00141-5.
- Tudkaew, J., Gabaudan, J. and Phromkunthong, W., 2008.** The supplementation of phytase RONOZYME P on the growth and the utilisation of phosphorus by sex-reversed red tilapia (*Oreochromis niloticus* Linn.). *Songklanakarin Journal of Science and Technology*, 30(1): 17-24.
- Von Danwitz, A., van Bussel, C.G., Klatt, S.F. and Schulz, C. 2016.** Dietary phytase

- supplementation in rapeseed protein based diets influences growth performance, digestibility and nutrient utilisation in turbot (*Psetta maxima* L.). *Aquaculture*, 450(1): 405-411. DOI: 10.1016/j.aquaculture.2015.07.026
- Vielma, J., Ruohonen, K., Gabaudan, J. and Vogel, K., 2004.** Top spraying soybean mealbased diets with phytase improves protein and mineral digestibilities but not lysine utilization in rainbow trout, *Oncorhynchus mykiss* (Walbaum). *Aquaculture Research*, 35: 955-964. DOI: 10.1111/j.1365-2109.2004.01106.x.
- Wang, F., Yang, Y.H., Han, Z.Z., Dong, H.W., Yang, C.H. and Zou, Z.Y., 2009.** Effects of phytase pretreatment of soybean meal and phytase-sprayed in diets on growth, apparent digestibility coefficient and nutrient excretion of rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss* Walbaum). *Aquaculture International*, 17(2): 143. DOI: 10.1007/s10499-008-9187-5.
- Yuan, Y.C., Gong, S.Y., Yang, H.J., Lin, Y.C., Yu, D.H. and Luo, Z., 2010.** Apparent digestibility of selected feed ingredients for Chinese sucker, *Myxocyprinus asiaticus*. *Aquaculture*, 306(1): 238-243. DOI: 10.1016/j.aquaculture.2010.05.017.
- Zhang, Y., Chen, J., Qiu, J., Li, Y., Wang, J. and Jiao, J., 2016.** Intakes of fish and polyunsaturated fatty acids and mild-to-severe cognitive impairment risks: a dose-response meta-analysis of 21 cohort studies. *The American Journal of Clinical Nutrition*, 103(2): 330-340. DOI: 10.3945/ajcn.115.124081.
- Zhu, Y., Ding, Q., Chan, J., Chen, P. and Wang, C., 2015.** The effects of concurrent supplementation of dietary phytase, citric acid and vitamin D 3 on growth and mineral utilization in juvenile yellow catfish *Pelteobagrus fulvidraco*. *Aquaculture*, 436: 143-150. DOI: 10.1016/j.aquaculture.2014.11.006.

Effect of dietary phytase and wheat bran on some growth performances and phosphorus absorption function of common carp (*Cyprinus carpio*) fry

Mohammadi N.; Hosseini Shekarabi S.P. *, Shamsaie Mehrgan M.

*hosseini@srbiau.ac.ir

Department of Fisheries Science, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

Abstract

In this study, the effect of dietary phytase and wheat bran on some growth performances and phosphorus absorption function of common carp fry for 60 days was assessed. A total number of 180 common carp fry (20 ± 1 initial weight) was randomly distributed in six experimental groups including, control group without any additive (basal diet), T₁ (basal diet+2000 IU/Kg phytase), T₂ (basal diet+4000 IU/Kg phytase), T₃ (basal diet+20 g/Kg wheat bran), T₄ (basal diet+40 g/Kg wheat bran) and T₅ (basal diet+2000 IU/Kg phytase+20 g/Kg wheat bran). The highest body weight (150.02 ± 4.76 g), specific growth rate ($0.65 \pm 0.19\%$), and condition factor ($3.20 \pm 0.26\%$) was observed in T₅ ($p < 0.05$). However, the lowest FCR (2.53 ± 0.70) was seen in T₅ ($p < 0.05$). Also, the highest phosphorus concentration in the fry bones (2.54 ± 0.003 ppm) was recorded in T₅ ($p < 0.05$). Results showed that using of 2000 IU/Kg phytase and 20 g/Kg wheat bran in the diet can improve growth indices and phosphorus absorption rate of common carp fry.

Keywords: Phytase, Wheat bran, Common carp, Growth, Phosphorus.

*Corresponding author